

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **BORSE BOHEMIA, s.r.o.**, se sídlem Bořivojova 878/35, Praha 3, zastoupeného JUDr. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 22. 6. 2011, č. j. 7698/11-1200-108120, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Af 19/2014, v řízení o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 4. 2014 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve věci výše označené.

V návrhu uvedl, že dne 21. 8. 2011 zaslal na elektronickou adresu podatelny Městského soudu v Praze hybernska@msoud.pha.justice.cz žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 22. 6. 2011, č. j. 7698/11-1200-108120. Žaloba byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem zástupce navrhovatele a byla k ní přiložena plná moc udělená zástupci. Do dnešního dne městský soud ve věci neprovedl žádné úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé, a v řízení tak dochází ke značným průtahům, neboť ode dne podání žaloby uplynulo již více než 2,5 roku. Navrhovatel dále uvedl, že se snažil telefonicky zjistit stav, ve kterém se řízení nachází, avšak příslušná pracovnice městského soudu mu sdělila, že řízení o této žalobě není u městského soudu vůbec evidováno. Pokud by tomu tak bylo, jednalo by se o „fatální selhání“ městského soudu, které by pro navrhovatele znamenalo *denegatio iustitiae*. Navrhovatel se domnívá, že z důvodu odeslání e-mailu v neděli došlo k problémům na straně městského soudu. K potížím na jeho straně dojít nemohlo, neboť kopie e-mailu byla adresována na kancelář zástupce navrhovatele, kam e-mail došel v pořádku záhy po odeslání.

Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud stanovil městskému soudu lhůtu k vydání meritorního rozhodnutí o uvedené žalobě.

K návrhu na určení lhůty, který zaslal elektronicky Nejvyššímu správnímu soudu (a zároveň městskému soudu), přiložil žalobce soubor ve formátu .msg, o němž tvrdí, že jde o předmětný e-mail, který zaslal městskému soudu dne 21. 8. 2011.

Dne 22. 4. 2014 byl Nejvyššímu správnímu soudu městským soudem předložen k rozhodnutí předmětný návrh žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Městský soud k návrhu uvedl, že lustrací ve jmenném seznamu ISVKS městského soudu nebyla nalezena k návrhu přiložená žaloba a že podle sdělení metodika soudu pro e-justici nebyla na elektronickou adresu podatelny městského soudu, pracoviště Hybernská v neděli dne 21. 8. 2011 doručena žádná elektronická pošta. Městský soud neměl časový prostor k tomu, aby vyzval žalobce k předložení důkazu, že jeho žaloba byla předána soudu, tak jak tvrdí v návrhu na určení lhůty. Bez toho nelze ve věci meritorně rozhodnout. Neunese-li žalobce důkazní břemeno, že žalobu předal soudu dne 21. 8. 2011, jak tvrdí, bude soud vycházet ze skutečnosti, že žaloba soudu došla dne 14. 4. 2014 (kdy byla zapsána pod sp. zn. 5 Af 19/2014).

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

V posuzovaném případě žalobce uvádí, že podal předmětnou žalobu u městského soudu již dne 21. 8. 2011, městský soud však řízení o dané žalobě vede teprve ode dne 14. 4. 2014, a to pod sp. zn. 5 Af 19/2014. Otázkou tedy je, zda žalobce žalobu dne 21. 8. 2011 skutečně řádně podal a zda žaloba nebyla již v této době zaevidována z důvodu pochybení na straně městského soudu, či z jiných důvodů, které nemohou jít k tíži žalobci (například pro technickou závadu v systému soudních e-podatelen), anebo zda lze za den podání žaloby považovat až 14. 4. 2014. Tuto otázku však v nynějším řízení nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu posuzovat.

Otázku, zda je splněna jedna z podmínek řízení (včasnost žaloby), přísluší hodnotit primárně městskému soudu. Pokud městský soud žalobu odmítne pro opožděnost a žalobce nebude s jeho hodnocením souhlasit, může dané usnesení napadnout kasační stížností. Nejvyšší správní soud nemůže v řízení podle § 174a zákona o soudech předjímat, jak má být tato otázka zodpovězena.

Nejvyšší správní soud neshledal ani existenci průtahů v řízení spočívajících v tom, že by městský soud v přiměřené době nečinil v daném řízení žádné úkony či se věci vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody. Městský soud zaevidoval žalobu teprve dne 14. 4. 2014 a ihned po jejím zaevidování předložil svůj nově založený spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu žalobce učiněném podle § 174a zákona o soudech. Je tedy zjevné, že dosud neměl časový prostor k provedení úkonů nutných k prověření žalobcova tvrzení, podle něž žalobu podal již dne 21. 8. 2011.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Nyní je na městském soudu, aby posoudil otázku včasnosti podání žaloby (a případně učinil další úkony nezbytné k rozhodnutí o žalobě). Stanovení lhůty podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích by bylo na místě teprve v případě, kdy by v řízení před městským soudem docházelo k průtahům při činění těchto úkonů (přitom je ovšem nutno brát v potaz, že nelze *prima facie* vyloučit, že k podání žaloby došlo již 21. 8. 2011, tj. před více než 2,5 roky; městský soud by proto neměl s ověřováním splnění podmínek řízení v dané věci příliš otálet).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu